

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
 Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
 Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil
rândul cu litere garmond.

În atențunea parohilor

II

De zeci de ani în actele sindicului nostru arhidicezan obiect de îngrijire a fost starea averilor bisericii din singuraticele parohii. Socoturile bisericești au pus pe gânduri pe toți factorii bisericii noastre, și îmbunătățirile cari se arătau an de an, sfărările oamenilor noștri dela exactorat, de a aduce în rânduială rațiocinile bisericilor, ne umpleau de bucurie și speram tot mai mult și cu mai mare nădejde îndreptarea răului.

S'au făcut regulamente din partea sinoadelor eparhiale, regulamente din partea congresului național bisericesc, și lucrarea merge de tot greu, și greutățile nu sunt încă învinse.

Este lucru stabilit și de toți recunoscut, că o parohie nu poate fi în rânduială, nu poate înainta, în ea nu se poate sălășui dragostea, pacea, înaintarea, progresul, fără a se fi regulat mai întâi prin conlucrarea tuturor factorilor starea materială a parohiei, fără a se fi asigurat avereia bisericii. Dela regularea averei bisericii depind cele mai multe lucrări bune în parohie.

La locul prim vine luată în considerație însăși biserica. Cum e edificiul bisericii, în ce loc e el așezat, cum e provăzut cu cele necesare, cum e cimitirul, cum sunt odăjdile, cum sîntele cărți bisericești, și ce avere are biserica în pământuri, în efecte și în bani gata.

Cum e dotat preotul, cum e casa parohială, cum curtea, cum supraefectivele economice, căci totuși e lucru cu scădere, ca biserica să stea aruncată într'un vîrf de deal, sau în vre-o râpă în valea din capul satului; dintr'un edificiu de lemn, fără coperiș, în care intră ploaia, fără uși și fereștri, prin cari străbate vîntul și frigul.

Și e lucru cu scădere, ca locul unde odihnesc moșii și strămoșii noștri, unde odihnesc frații, surorile, fiii și ficele noastre, locul acela sfânt de pace și de odihnă să stea neîngrijit, neîngrădit, călcăt de porci vecinilor și de turmele satului.

Cum e scoala comunei bisericești? În ce loc e ea situată, din ce e zidită, cum e ea îngrijită, pentru că elevi e intocmită, unde e locuința învățătorului, și cum stă lucrul cu recvizitele interne ale școalei.

Cum e grădina școalei. Este ea în nemijlocita apropiere a școalei, e îngrijită, închisă cu gard, e lucrată, are despărțământul legumelor, despărțământul pomilor, și servește ea de model pentru economia sătenilor, ca dela școală să ia pildă femeile în cultivarea legumelor și bărbății în cultivarea pomilor.

Toate acestea stau în strânsă legătură cu avereia bisericii, căci din avereia bisericii sunt a se acoperi toate trebuințele bisericii.

Regularea afacerilor acestora zace la locul prim în cercul de activitate al preotului, și dacă un străin cu pricină voește să cunoască hârnicia, destoinicia, voința de a lucra, puterea de a produce ceva bine a preotului, superioritatea sufletului lui, de a conduce viața sufletească a poporului, atunci prietește în ce stare e biserica, în ce stare e școala acelei comune bisericești.

Lucrările acestea le-am amintit așa zicând în treacăt, le-am atins numai, spre a putea trece la scopul acestui articol, la socoturile bisericești, sau la rațiocinul bisericii.

Toate aceste lucrări ar merita să fie tractate fiecare de sine și pentru sine, cu dragostea și cu căldura cu-viincoasă în interesul binepriceput al bisericii și al personalului din fruntea bisericii.

La locul acesta ne vom ocupa cu socoturile bisericești, cari trebuie să fie în programul de muncă al preotului noastră acuma la sfârșitul lunei Decembrie.

După rânduierile bisericii noastre, socoturile bisericii vin a se încheia acuma la sfârșitul anului.

Socoturile bisericești sunt date în grija epitropiei bisericești, dară și răspunderea și îngrijirea cade asupra preotului, și aceasta cu tot dreptul.

Preotul este conducătorul bisericii și al lucrurilor bisericești.

Preotul este păstorul, iar poporul este turma, turma cea cuvântătoare, turma cea credincioasă.

Păstorul cel bun sufletul său și-l dă pentru oile sale. Păstorul cel bun merge în fruntea turmei, căre-l urmează, pentru că cunoaște glasul.

Păstorul cel bun păzește, veghează ziua și noaptea pentru binele turmei și în cele morale și în cele materiale. Deși dela el, dela conducător, se cere supraveghere și îngrijire pentru toate din capul locului.

Lucrul acesta l-a avut în vedere și regulamentul congresual pentru administrarea averilor bisericii, care a împărțit responsabilitatea pentru avere bisericească între preot și între epitropie.

Preotul e dator deci acuma la încheierea anului să facă în rând bun cu epitropia parohială socoturile bisericești, și acelea să le prezinte comitetului parohial spre revizuire și aprobată, ca apoi acelea în regulă să se poată prezinta proximului sinod parohial ordinat din luna lui Ianuarie.

Noi nu cerem dela preot cineștie ce lucru mare, care să i răpească mult timp, multă osteneală și multă încordare.

Comunele noastre bisericești în marea lor majoritate sunt sărace, durează încă prea sărace, avereia bisericii nu reclamă deci mare osteneală.

In cele mai multe comune bisericești se poartă numai un jurnal de cassă, în care se induc întratele și ieșările.

Despre acestea trebuie să poarte și preotul un jurnal. Dacă numai odată în săptămână pe timp scurt de $\frac{1}{2}$ oră va lucra preotul cu epitropul, zicem: bunăoară Dumineca după sfânta Venerie, dacă atunci va induce preotul în exemplarul său întratele și ieșările din jurnal de cassă al epitropului, va avea destulă evidență despre mersul afacerilor din parohie.

La tot cazul, acum la finea anului, parohul va fi dator să încheie socoturile parohiei, și acelea împreună cu epitropul să le prezinte spre pertracțare și spre examinare comitetului parohial.

Cum se prezintă lucrările acestea în viața de toate zilele, noi o stim, o simțim zi de zi, și am dorit ca lucrările să ia prețul său curs normal.

De trei ani de zile cei mai mulți dintre epitropii bisericii noastre sunt sub armă, în serviciul armatei, la sfânta datorință de a apăra patria și tronul.

Cei mai mulți dintre acești și-au esoperat concediu și au venit acasă, de și-au tras seama, și au predat avereia bisericii în mâinile comitetului parohial. Lucrarea aceasta nu s-a putut face fără întrevenirea parohului.

Unde nu s-a făcut lucru acesta, să se facă acuma cu concursul și sub conducerea și sub controla preotului.

Lucrarea aceasta se face acuma la încheierea anului. Mai avem încă 15 zile din luna lui Decembrie. În acest interval de timp se poate face încheierea și în comunele cele mai bine situate, cu atâtă mai vîrtoș se poate face lucrarea aceasta în comunele mai sărace.

Lucrând mâna în mâna cu oamenii aleși pentru administrarea averii bisericești, lucrând mâna în mâna cu comitetul parohial, vom aduce prețul său în rânduială aferente bisericești.

Și vom avea măngăierea, că sunt în rânduială socoturile bisericii, că le putem prezenta în sinodul bisericesc ordinat din luna lui Ianuarie spre aprobată; că le putem înainta la timp la oficiul protopresbiteral pentru trimiterie la locurile mai înalte.

Măngăierea aceasta este răsplata cea mai mare a unui om conștientios, căci cea mai mare răsplată a omului este conștiința liniștită, că și-a făcut datorința.

Este măngăiere și recunoștința celor mai mari.

Dar nu aici zace partea morală a lucrului. Prin aceea, că facem socoturile corect și la timp, prin aceea că le dăm publicitatea cuvenită; le trecem la timp prin comitet, la timp prin sinodul parohial, străbate în parohie conștiința publică, că avereia bisericii este în siguranță, este în creștere, este în mâni cinstite.

Cinstea și omenia aceasta a fost forță preotului noastră în trecut, tot ele să fie și în viitor în forță noastră.

Și dacă străbate în public conștiința, că avereia bisericii se administrează corect, cu frica lui Dumnezeu,

cu cinste, atunci se deschide inima poporului credincios pentru biserică, atunci cu drag se fac dăruiri pentru sfânta biserică.

Corectitate în împlinirea oficiului nostru preotesc în toate direcțiunile.

Să fim model de viață creștinăscă în familia noastră, în viața noastră ca cetățeni, model de evlavie în sfintele slujbe, model de onestitate în administrarea averilor bisericești, și atunci biserică va prospera, și ea va continua a fi ce a fost și în trecut: scutul și adăpostul poporului nostru.

M. V.

Frământările din Franța

— Naționaliști și pacifisti. Șefii lor. — Aventurieri politici. — Care pe care.

Corespondenții ziarelor mari din țările centrale, trimiși în Elveția, — în stat neutral, — pentru a se informa cu de-a măruntul asupra situației țărilor dușmane, raportează multe lucruri de interes, din care cititorii se pot lămuri asupra dispoziției ce stăpânește spiritele din statele înțelegerii.

Aflăm, că astăzi în Franța se ciocnesc între sine două partide, și adeca: partidul pacii și partidul naționalist sau al răsboiului, — fără ca ele să-și dea numele acesta, de al pacii sau al răsboiului. Cuvântul hotărâtor îl poartă deocamdată acești din urmă. Șeful lor este prim-ministrul de astăzi al Franței, bătrânul energetic Clémenceau. De fire neastămpărată, temperament violent, simțește un fel de trebunță sufletească d'a face revoluții. Înainte de a fi ministru, pornește o luptă zilnică împotriva guvernatorilor ce veneau la puțere și a comandanților armatei. Ii acuza, că sunt slabii și neputincioși, și că «nu urăsc destul pe germani».

Avea ziarul său, sub titlu Omul liber, pe care guvernul l-a sistat îndată la începutul răsboiului. Clémenceau însă l-a scos din nou, sub numele de Omul ferecat în lanțuri, în care a propagat necontentul ură și necruțare nu numai împotriva Germaniei, ci și în contra dușmanului intern, va să zică împotriva tuturor francezilor, cari sunt de părere, că Franța totuși ar putea sta de vorbă cu Germania.

Acești «trădători», expuși la batjocură, prigonire și dispriet, sănătatea numișă în timpul mai nou defecți (desfăcuți, biruiți).

Cu toate că nu se vorbește de partid pacific, dorul de pace a străbătut în mintile celor mai mulți politicieni, dar nici unul nu îndrânește să spună pe față, că își ascund sentimentele în vorbe naționaliste banale.

Acest partid neconstituuit se grupează în jurul lui Iosif Caillaux, fost șef de guvern și ministru de finanțe. Este bătrân cu concepții mari și distins finanțier, care apărase ideea, că francezii trebuie să-și caute prietenii în Europa centrală și Franța să se alieze cu Germania.

Adversarul cel mai înverșunat al lui Caillaux este însuși Clémenceau, care a pornit o campanie neîntreruptă în contra omului, de care alii nu prea aveau curajul să se atingă.

Să incepă o serie de desveliri, care au scos la lumină moravurile politice degenerate din Paris. Existența dubii și aventurelor ies la suprafață și întrețin legături cu cei mai mari politicieni ai Franței.

Un oarecare Vigo, numit mai târziu Almeryda, om pătat, ieșit din temniță, redactează gazeta de-a șaptea mână (cu titlu Bonnet Rouge, Cușmă roșie). Invinovală,

că pe căi mijlocite primește bani din Germania, este dus în arest preventiv, unde a doua zi e găsit mort. Cine l-a omorât? Nu se știe; dar se știe că Almeryda stătuse de vorbă cu miniștri, și chiar cu Caillaux.

Au urmat apoi afacerile de aceeaș natură, cu deputatul *Turmel*, cu aventurierul *Bolo* pașa, *Lenoir*, și ministru de interne *Malvy*, — toti învinovăți că au primit milioane din Germania, pentru «trădarea» Franței.

Pentru judecarea afacerii lui *Malvy*, (acuzat că trei ani în sir a încassat bani grei germani și a trădat Germanie în vara anului curent planurile de apărare din o parte a frontului francez), s'a format din membrii senatului francez un tribunal special.

Acum este vorba, ca acești membri să se rostească: Dacă astăzi, că *Malvy* este de osândit, deodată cu dânsul are să cadă și șeful, *Caillaux*, care pacifistii rămân briuiți. Dacă însă *Malvy* va fi achitat, are să cadă *Clémenceau*, împreună cu partidul răsboiuilui, ca să facă loc politicei de pace.

Ori unul, ori altul.

Ministrul președinte *Clémenceau* încearcă prin urmare să se folosească de tot aparatul ce-i stă azi la dispoziție pentru a compromite total și a nimici pe *Caillaux*, ducând astfel politica răsboiuilui mai departe.

Pacea generală atârnă dela felul cum se va sfârși lupta între cei doi bărbați de frunte ai Franței.

O vedenie din lumea reală

I

(N. F.) Umbrele nopții se adunau pripite prin vâi ca să acopere pământul, iar stelele de pe bolta fumurie își picurau nepăsătoare și reci lumina de veacuri.

Cu trupul frânt de oboselă, cu sufletul plin de neîndurată obidă, pricinuită de impresiile chinuitoare și experiențele de jale ale unei săptămâni de inspectare a școalelor rurale, zise naționale, stam pe prispa unei școli părăsite, pradă unor reverii învestmântate în zăbranicul durerii. Gândul începu să adulmece înălțimile prăpăstioase ale dorințelor și arătările argintate ale visurilor. Si adulmecând, alunecă tot mai departe, tot mai sus. Si nici astăzi nu sunt conștiu, dacă a fost vis ori realitate? ...

Se făcea anume că sunt singur singurel, pe culmea unui munte, a celui mai înalt munte. În jurul meu munții se desfăceau în felurile îndoturi, înălțimi sălbatic, unele pleșuve, colțuroase, deschise ca niște râni însăspimântătoare în mijlocul desărurilor verzi și întunecate; măguri și muscele cu păduri tinere, cu ochiuri de pășune, umezite de șiroaiele de lacrimi ale munților: păraiele sburdalnice și guralive. Si toate, munții și măgurile,

muscelele și colinele, toate se închișau spre soare-apune, «topindu-se în largul neteziș al șesului». Prin așezările văilor, prin spăturile munților, pe costișele măgurilor, îmbrobodite în gioguri de pâclă, apăreau niște ridicături de lemn, de stuf, de paie, niște mușuroaie uriașe. De acolo de jos veneau glasuri de sălbatică durere și văiete sfășietoare de jale. Ici, colea, răsăreau licurici, stropind umbrele întunericului cu luminile lor tremurătoare și fără nădejde de viață.

Un glas străin, și parecă totuși așa de cunoscut, — sămâna cu un cântec din bătrâni, — îmi șopti deslușit în ureche:

E Bihorul! Sunt munții cu văile, măgurile cu poenile și șesul cu holdele lui grase. Colo jos sunt Crișurile! Unul vlăguit și fără sânge, alt ca pânza mortului, altul negru de durere și chinuri păgâne, iar al treilea tulburat până în măruntăie, vijelios ca furtuna, *repede* ca săgeata, *veșnic pripit* să-și înece furia în nisipul șesului îndepărtat.

Mușuroaiele acelea uriașe de prin așezările văilor și de pe costișele dealurilor sunt colibile românilor, chinuți de nemiloasa săracie și orbiti de blăstămîl întunericului. Ei n'au voie să calce în pădurile cu pășune grasă ale stăpânilor papistași și nici să coboare în netezișul holdelor bogate, doar numai de clăcași nerăsplătiți. Licuricii cari stropesc aerul, sunt școlile românești. Ele își tremură lumina săracă, amenință în fiecare clipă de a fi stânsă de suflarea subțire a vânturilor ce bat fără contenire.

Vrăjit de glasul cu pilduri și acente epice mi-am întors privirea în direcția obârșiei lui și fiori de ghiață îmi încinseră trupul. Pământul, stâncile din nemijocita mea apropiere se despici și din crepătură se ridică un schelet de om, răspândind miros de pământ reavă și de stânci umede. În urma lui zurua lanțuri grele, lanțuri de rob.

In prada sudorilor de moarte, cu glasul sugrumat de spaimă am gemut: «Cine ești?» Si scheletul răspunse linistit, cu o adâncă durere în vorbă:

— «Sunt dascăl! nu un dascăl, ci un șir de dascăli, o lume întreagă. Uită-te fără frică și vei desluși că nu sunt unul singur, o ființă individuală, ci o ființă colectivă...»

Si de fapt, împânzindu-mi privirile mai cu răgaz asupra scheletului mi se năluccea cum se desprind din el nenumărate fețe, palide, subte, chinuite de multe lipsuri și răbdări amare, se desprind într-o însuruire îndepărtată.

Unele din umbrele acestea imateriale aveau trăsături atât de cunoscute, încât îmi venea să le strig pe nume.

— «Si ce cauți aici?» îndrăsnii să-l întreb.

— «Sufletul!... Noi toți, adeca eu l-am pierdut... L-am pierdut, și acum îl caut. N'am liniște, nici în sălașul vesnicei odihne. Vai, și ce chinuri de foc, ce dureri cumplite îndur în înghețul și umezeala gliei! Pare că n'ăști fi suferit în lumea oamenilor destule umiliri și lipsuri păgâne! Uite! lanțurile durerii umilitoare, a pravililor cu paragrafi lor sucii, ferecați în păcatele mele. Ele nici dincolo de morțănu mi s'au deslegat. Au rămas să-mi cânte pururea în urechi cântarea nemerniciei și slabiciunei mele.

Două arătări mă chinuiesc mai rău: Un alai de forme străvezii, — foștii mei elevi, cărora le-am răpit vremea tinerețelor, le-am tiranizat mintea și le-am umilit sufletul. Imi pare că aud mereu blăstămîl lor legitim, blăstămîl răsunării.

A două arătare e vedenia dascălilor harnici și iubitori de lumină. Au luptat cu uriașe năcăzuri, cu săracia și mizeria cumplită, dar au știut, au avut puterea morală, isvorâtă din credința neclintită în ideal, să biruască toate nevoile zilnice. Si poveștele limpezi ale idealului i-au condus, li-au curățit albia sufletului de ingrediente îndemnurilor dușmane, de poronirile târgovetilor bolnavi, le-au luminat cărările vieții și ei au muncit cu dragoste, dormici și bucurioși de binele și luminarea celor cari i-au chemat să le slujească. Ei astăzi nu rătăcesc ca mine, ci se ridică pe calea razelor, prin valurile viorii, ale iubirii și bunătății, spre lumina divină, spre Dumnezeu. De când i-am văzut, chinurile și neblessicia mea le simțesc în măsură împătrită».

— «Si ce ai păcatuit, de țai pierdut sufletul?»

«Eu nu mi l-am pierdut deodată, prin un singur păcat, ci l-am pierdut clipită de clipită, zi de zi, așa pe nesimțire. Si acum îl caut, îl strâng de pretutindenea, pe unde mi l'am risipit. Poate mâne, poate poimâne, ori poate chiar azi să se întâmpile milostenie cu mine, pentru a mi-l infiripa. Si atunci mă voi înfățișa înaintea marului judecător. Se poate însă să nu-l aflu niciodată. Si gândul acesta îmi proiectează în față umbra veșnicului pribeg, iar cântarea durerilor și umilirilor, ce se desprinde din suruțul lanțurilor, mi-e teamă că mă va întovărăsi în toate veacurile.

Si teama aceasta mi s'a încubat în oase, de când am văzut în vecinătatea osândă pe părintele satului nostru, cel mai de frunte preot de pe vremurile mele. Era urcat sus pe o stâncă înfirătoare, lângă o ață de apă ce isbucnia din piatră și se prăvălea în abis. Tinea în mână ceva așa ca un globur negru, pe care îl spăla și frământa neîncetă. «Ce faci, Sfintia Ta? — l-am întrebat. — Imi frământ și spăl sufletul, uite, s'a făcut mic căt o alună, tare ca peatra și negru ca noaptea. Am încercat fel și formă să-l înmoi și am probat toate apele din lume, ca să-i spele negrea și nu merge».

«Așa dar Sfintia Ta la osândă vecină? Nu pricep, doar ai tăptuit atâtă bine în viață, ai zdit biserică nouă, ai adunat bani peste bani, și ai fost distins de către arhiepelul!»

Tratatative de pace dela Brest-Litovsc și alte știri

Trei faze.

Pacea neamurilor, înclește în vârtejul sentimentelor de ură și păgână dușmanie, se apropie din ce în ce. Eri era o idee crucificată, astăzi ea răspândește raze, caii rup și împrăștie norii de fum și încep să încalzească sufletele înghețate.

Ore ce idee trebuie să treacă prin *trei faze* de desvoltare. În fază primă ea pare ridicolă, nevrednică de a fi băgată în seamă; în ipostasul al doilea ea devine primejdioasă, trebue deci nimicită, desființată și luptă aprigă și îndărjită se desfășue în contra ei. În stadiul al treilea ea se instăpânește în suflete și înțelepește mințile oamenilor și nime nu mai cetează să lupte împotriva ei.

Ideea păcii se află astăzi pe puncte dintre stadiul al doilea spre al treilea. Ea începe să se instăpânească în suflete și să înțelepească mințile oamenilor.

Ideea să dovedește biruitoare în toate vremurile. Biruitoare va fi și ideea păcii.

Pace, vină împăratia ta și reversă asupra omenirii chinuite de dureri și lipsuri amare bunătățile tale dumnezești, căci dela Tatăl ceresc cobori tu!

Dela Brest-Litovsc.

Știrile dela Brest-Litovsc sunt următoarele:

Deschiderea sărbătorescă a tratatelor de pace s'a făcut Sâmbătă în 22 Decembrie 1917, după ameazi la 4 ore. De față erau delegații: germani, austriaci, turci, bulgari și ruși.

Reprezentantul comandei supreme a armatei noastre imp. și reg. este feldmarșal-löcolonelul Csicsicsics.

Generalul feldmareșal principalele *Léopold de Bavaria*, ca suprem comandant dela ost, salută pe cei prezenti în cartierul general. Si-a exprimat nădejdea, că desbaterile vor aduce pacea fericioare de

Frica lor provine mai totdeauna din precuparea care s'a născut față de toate teatrele în timpuri și locuri, unde indivizi leneși, cu purtare lipsită de morală, își expuneau farsele. Ei se tem să participe la ospețe vesele, unde vinul, cântarea și glumele aduc sufletul în bună disposiție. Frica lor provine de multeori din o groază exagerată. Că a deacă veselia ar putea păsi peste marginea gingeșă a moralul; sau din frica că o veselie mai mare ar fi pentru un creștin necuvînicioasă. Ei inconjură să fie de față la dansurile vesele ale tinerilor. Teamă lor îsvorește de comun din gândiri prea severe despre moralitate, sau din nedreptele și tristele închipuirile despre stricăciunea lumii.

Dar ei comit o mare nedreptate, când condamnă mijloace de ale petrecerii sociale, care în sine sunt nepăgubitoare și care au servit multor oameni drept și evlavioși de recreație. Căci a Bea vin, nu-i păcat. Întrebuințarea *rațională* a unor obiecte în sine nestricioase, nu e pagubitoare; pagubitoare este numai *abusarea*. Aceasta însă se naște din inimă. Pentru aceea, păzește-ți inimă cu toată hârnicia, căci din ea se naște viața și stricăciunea.

Bucuriile sociale își au pericolele lor. Ele sunt primejdioase, fiind că bucuria lâncezește ușor trezvia, neață poftele. Ele sunt periculoase, fiind că dulceața lor ne poate însăla ușor să le iubim peste măsură și să le prefacem înținta principala a vieții și aspirațiilor noastre.

FOIȘOARA.

Primejdia bucuriilor sociale

— Indrumări și povește —

(Fine).

Si dacă întrebă cineva, cum se face, că în lumea aceasta se află atât nemulțumi și nefericiti, — îi voi răspunde: lucrul vine de acolo, că puțini vețuitorii înțeleg arta de a trăi, ei voiesc să introducă în mod măestrit bucuria în inima lor, pecând viață și bucuria trebuie să ivorească ele din inimă. Pofta lor după plăceri sociale a devenit patimă, pentru a cărei îndestulire uită de ei însiși și de datorințele mai înalte.

De aici urmează, că oamenii pun mare preț pe calitățile care plac în societate, ear virtuțile liniștite, modeste ale inișii, meritul adevărat, le nesocotesc. Ei nu trăiesc de dragul lor, nu trăesc în sine, ci totdeauna afară de sine, și de dragul *al-tora*. O glumă, o întâmplare hazlie, este pentru ei de mai mare preț, ca adevărul cel mai firesc și ca cele mai folositore cunoștințe. Un batjocoritor răutăcos, fin, care știe să-i înveselească, este în ochii lor mai mult, decât omul onest sau filantropul valoros, care nu pricepe măestria de a-și petrece. Cea mai mare atențune

a lor se îndreaptă spre grații externe, spre eleganță în haine, în gesturi și vorbire. Lor abia le trece prin minte, că bunătatea de inimă față de concetăeni, patrie și omenire, este neasemănăt mai glorioasă, decât darul de a fi un ișteț amuzator în societate, de a plăcea si de a glumi. Oamenii de felul acesta devin la urmă figuri învelitoare, păpuși pentru decor, ființe fără valoare, cari servesc spre distractie, bună oară ca un instrument muzical, când vrem să-l întrebuițăm. Ei sunt considerați de persoanele pricepute, însă stimări nu sunt nici-odată, decât din partea celor ce sunt de seamă cu ei.

Obiceiul de a străluci în societăți a pricinuit adesea stricarea unor oameni buni, a căror dezertăciune, îmbătată de aplaște, li-a înecat bunul simț.

Sau văzut bărbați, capi de familie, cari pentru aceasta și-au neglijat chemarea, și-au neglijat soție și copii, bărbați, cari și-au distrus onoarea civilă, poziția, numai pentru ca să poată juca rol de căpetenie la petreceri sociale și veselii. Prin dorul neînfrânat de a străluci în societăți s'au văzut femei, până aci vrednice de toată stima, aducând nenorocire asupra întregiei lor familiilor. Veselie și viață au adus ele în cercul prietenilor, însă nu arareori și o stare tristă de nemulțumire în familiile lor. Pentru setea distracțiilor, ele au uitat arta de a purta cu înțelepciune căsnicia lor, au jertfit acestea pofta îngrijirea de copiii lor, datorințele crutării, ba chiar și datorințele credinței conjugale. Alergarea după

bucurii sociale a aruncat tineri bine crescuți cu încelul în nămolul celor mai urăte excese, și a șters la multe tinere ideea de cinste, de modestie și învinovăție.

La primejdia bucuriilor sociale aparține și faptul, că nu numai li se atribue ușor o valoare exagerată, prin care cele mai bune lucruri se dau uitării, ci primesc și îndemnul desavantajos, de a face multe cunoștințe. Variația în sine place. E linguritor pentru vanitatea omului de a se face important și a fi admirat. Această poftă desordonată după cunoștințe nouă întâmpenește întreg senzul pentru adevăratul căștig, pe care-l poate oferi viața socială. Omul devine nestatornic în legăturile sale, și incapabil de a încheia prietenii durabile. El este ca unul, care se află în nefișătoare călătorie. Multe cunoștințe fac pe om dibaci, rafinat, însă nu aduc cunoșterea mai temeinică a firii omenești. Ele servesc spre petrecere treacătoare, însă fac inevitabilă o pierdere daunătoare a timpului.

Viața este așa de scurtă, încât, dacă ni-ar apartine de tot nouă, ar trebui să ascuțim numai de puțini. Cel ce vrea să cunoască toate, nu învață să cunoaște nimic perfect. Nu circulația cu mulți, ci circulația cu cei buni nobilitează pe cei buni!

Stim, că se discută adeseori, de cătră oameni cu adevărat pioși, despre felul, cum se obișnuiește a se petrece în societăți. Acești oameni se tem, spre exemplu, să meargă într-un teatru, chiar și dacă artiștii renomăți joacă piese de ale marilor poeti.</

popoare, și a rugat pe primul reprezentant al Turciei, pe Alteța sa *Ibrahim Hakkı Paşa* ca președintele de etate să ocupe scaunul prezidial. *Hakkı Paşa* mulțumește pentru onoare, salută pe delegați și propune, ca secretarul de stat *Kühlmann* să fie proclamat președinte. Propunerea se aprobă în unanimitate. Secretarul de stat *Kühlmann*, ocupându-și locul, într-o scurtă cuvântare a zis: In starea imprejurărilor nu poate să fie vorba de-a produce, la sfârșiturile ce începem, un instrument al păcii prelucrat până în cele mai mici amănunte. Mă gândesc să statorim principiile și condițiile de căpetenie, prin care să reluăm cătă mai curând firul raporturilor prietenești și de buni vecini, îndeosebi pe terenul cultural și economic. Tratativele se vor inspira de duhul iubirii împăciuitoare și al respectului reciproc.

Sau lat hotărârile următoare: Chestiunile de rang se rezolvă după lista alfabetică a puterilor reprezentante. Locul de președinte în ședințe plenare se ocupă pe rând din partea primilor reprezentanți ai celor cinci puteri. Limba desbaterilor este: germană, bulgară, turcească, rusească și franțuzească. Chestiuni, care interesează numai pe unele puteri participante, pot să formeze obiect de desbatere separată între dânsene. Rapoartele oficiale despre ședințe se stătoresc în comun.

După aceasta reprezentanții ruși și-au desfășurat temeiurile programului de pace rusească, care se asamănă deplin cu hotărârile cunoscute ale consiliului muncitoresc și soldătesc și ale congresului de țărani ruși. Reprezentanții aliașilor au declarat, că sunt gata să cerceteze expunerile rusești. Resultatul acestei cercetări va forma obiectul ședinței următoare.

Delegații celor patru aliați s-au întrunit în 23 Decembrie, pentru a se consulta asupra răspunsului ce au să dea la propunerile rusești. S-au stabilit în mod unitar ideile fundamentale cu privire la răspuns.

In 24 Decembrie s'a formulat acest răspuns.

Și Sârbia.

In Salonic s'a ținut un consiliu de coroană sărbesc, care s'a ocupat temeinic cu starea desnădăjduită a armatei sărbești și cu situația politică creată prin ceea ce se petrece la frontul ruseesc. Prim-ministrul *Pasici* a stărtuit din toate puterile sale, ca Sârbia să continue răboiu alătura stătelor din Integere. Dar majoritatea ministrilor sărbi a vorbit în contra prelungirii răboiului și a hotărât, ca guvernul sărbesc să facă pași serioși la aliații săi în scop de a participa cu toții la tratative de pace. Armata Sârbiei nu mai e de loc dispusă pentru răboire.

Știrile răboiului.

Raportul statului nostru major, după telegrama oficială din 24 Decembrie: La vest de Brenta, trupele feldmareșalului conte Conrad, după o rezistență din cele mai vehemente a italienilor, au ocupat înălțimile Col del Rosso și Monte de Val Bella, și au făcut peste 6000 de prizonieri, între cari un colonel și mai mulți ofițeri dela statul major.

După telegrama oficială din 25 Decembrie, pe frontul *italian* numărul pris-

nierilor în luptele din 23 și 24 a trecut peste 9000 și 270 de ofițeri. Între regimetele, care s'au distins în deosebi este amintit și regimentul de infanterie Nr. 51 al Clujului.

Pentru orfelinat

Au mai intrat cu discul la «*Ziua Crucii*» următoarele daruri:

1. Protopopiatul Geoagiu Cor. 419 —	
2. " Zarand " 415 45	
3. " Cohalm " 300 66	
4. " Bran " 228 68	
5. " Făgăras " 19 5 31	
Suma: Cor. 1557 05	
6. Dela Cluj ulterior " 151 55	
7. " Avrig " 232 22	

Cor. 1940 82

Suma trimisă din protopopiatul Avrigului de 232 cor. 22 fil. a colectat o întreagă harnicul și vrednicul preot *Ioan Banciu*, din parohia sa *Vîstea superioară* și din parohia *Draguș*, unde este administrator.

Așa înțelegem împlinirea datorinței de păstor sufletesc.

NOUTĂȚI

Nou ofert rusec de pace Dela frontieră elvețiană se anunță: Ministrul președint francez *Clemenceau* a comunicat în ședința secțiunii pentru afaceri de răboi a senatului, că guvernul rus al lui Lenin a făcut zilele acestea aliaților săi un nou ofert în scop de a participa cu toții la tratative de pace.

Pleacă. Unele gazete italiene vorbesc, că urmașul ministrului de externe *Sonnino*, care neapărat trebuie să plece, va fi fostul ambasador la Paris, *Tittoni*. Acesta s'a declarat gata de a forma un nou cabinet.

Cu privire la moșii din Ardeal. Ministerul ungur de agricultură a numit membrii comitetului însărcinat să controleze vânzarea imobilelor în Ardeal. Acest comitet are sediul la Cluj, și se compune din următorii membri: Președinte: deputat contele Stefan Bethlen; membri: baronul Francisc Bánffy, baronul Arpad Kemény, vicepreședintele casei magnaților baronul Gabriel Josika, președintele Reuniunii agrare «Erdélyi Gazdasági Egylet», contele Beldi, mare proprietar, Ioan Sándor fost ministru de interne, deputat, dr. Iosif Szell, comisar al guvernului și comite suprem, și alți 18 membri externi. Comitetul e chemat să decidă ca for prim la vânzarea, arendarea sau închirierea de imobile pe timp mai îndelungat decât 10 ani în Ardeal.

Dare nouă. Mustul și vinul produs în tară, sunt supuse unei dări pe producția de vin. Darea este 14 coroane de fie-

care ai făcut experiență că te-ai sedus până la uitarea datorinței și au provocat în tine simțeminte necuvântioase. Dacă jocul de cărți te-a încercat spre mânie, sau spre poftă după căstig și bucurie de paguba altuia, sau spre invidie, — osână-dește-l! — Aici e partea slabă a inimii. Fii demn de tine însuți și totdeauna stăpân pe tine! Dacă la beatură, chiar și la consumarea moderată a vinului, și-ai uitat, vreodată de tine: fii daci înainte și mai cumpătat și nu ceda nimic din sănătatea și liniștea ta internă, pentru gădilirea treacătoare a limbii și a nervilor. Cu toată paza grijeste-ți inima, căci dintru aceasta ieșe viață și perirea!

Nu desconsideră nici decum amuzările sociale; dar trebuie să-ți întocmești astfel rostul vieții casnice și să-știi astfel înfrumuseță cu mii de bucurii mici și simple, încât nici o veselie afară de casa ta să nu fie în stare să întreacă fericirea liniștită, care o simțești în lucrările ocupării tale, în comunicarea cu amicii tăi, în împlinirea datorilor filantropice fată de cunoșcuți și necunoscuți. Bucurile sociale trebuie să-ți servească numai pentru a dori și mai mult bucuriile tale casnice. Cel ce e destul de bogat în fericirea internă, nu vânează după veselii, care la cea mai mică nebăgare de seamă aduc primejdile lor.

Trad. de Gh. Henția.

care hectolitru, și se plătește la oficiul de dare, în timpul când producătorul aduce în circulație mustul sau vinul, folosind a treia parte pentru sine. Pentru plata dării este obligat producătorul, cumpărătorul vinului, sau cel ce a preluat vinul. Dacă mai mulți sunt obligați la plata dării de vin, aceasta obligație trebuie să o împlinăscă solidar. Producătorul de vin este obligat să comunice rezultatul culesului vinului primarului sau antistie comunale. Din darea de 14 coroane pe hectolitru, 10 coroane se cuvin statului, 2 coroane pentru cheltuieli de încasare, iar restul de 2 coroane în folosul comunelor. Vinul mai vechi (înainte de 1917) nu e supus la această dăre. În schimb pe vinul din 1917 trebuie plătită darea, neluând în socoteală, dacă vinul e încă la producători ori la cumpărători.

Veste din Siberia dela un prizonier român. Ieri, în 24 Decembrie n. 1917, am primit la redacție o carte poștală cu data de 13 August 1917, trimisă din Feodosova, guvernamental Tomsk în Siberia, și scrisă de prizonierul de răboi *Dumitru Cherciu* din Bod, în comitatul Brașovului. «Vă rog, — ni se spune, — a binevoi a scrie familiile mele: în comuna Botfală Nr. 465, Valeria Cherciu, și vestiți lor, că eu mă aflu încă în viață, sunt prizonier în Rusia, eu am scris de mai multe ori și nu am primit nici un răspuns. Vă rog pe Dvoastră, scrieții familiei mele. Cu deosebită stima: Dumitru Cherciu».

Taie lemne. Un ziar din Bern scrie: Familia extarului Nicolae se află tot în Tobolsc. Colonelul Romanov se ocupă acum și cu aceea, că în curtea dela palatul fostului guvernator — taie lemne. Ordinul cu privire la oprirea băuturilor spirituoase, dat pe vremuri de însuși țarul, este aplicat cu asprime și față de colonelul Nicolae Romanov: Cinci vase cu vin, aduse la Tobolsc din pivnișele dela Tarscoie Selo, au fost aruncate în râu.

Cartea ministrului. În 1 Ianuarie 1918 va apărea în editura Ateneului din Buda-pesta carte ministrului Dr. Vilhelm Vázsonyi despre dreptul electoral, sub titlul: *De ce ne trebuie și cum are să fie dreptul de alegere*.

Nouă emisiune de actiuni. Institutul clujan de credit și economii, *Economul*, își anunță urcarea capitalului societății de la 400 000 coroane la un milion. Acționarii vecchi primesc acțiile cu nominalul de 100 cor. (plus 5 cor. taxă de emisiune), iar reacționarii cu 125 cor. și taxa de emisiune.

Publicații. Pentru întregirea locurilor de membri vacante în următoarele patru cercuri electorale municipale din comitatul Szeben alegerea se va ține conform concluziei comitetului municipal în 31 Decembrie 1917. Aceasta se aduce la cunoștință publică cu următoarele comunicări: Lista virililor rectificată pe anul 1917 și lista membrilor aleși și a pus spre vedere publică și orientare în localitățile de oficiu ale orașului și comunelor respective. 1. *In cercul electoral III al orașului Nagyszeben* este a se alege 1 membru pe timpul după încheierea păcii încă 3 luni. Locul de alegere: sala de ședințe dela curtea sfatului; 2. *In cercul electoral Keresztsénsziget* este a se alege 1 membru pe timpul pănă la finea anului 1919 și 1 membru după încheierea păcii încă 3 luni; 3. *In cercul electoral Székelydék* este a se alege 1 membru pe timpul după încheierea păcii încă 3 luni. 4. *In cercul electoral Nagydisznód* este a se alege 1 membru pe timpul pănă la finea anului 1919. Locul de alegere: Canceleria comunala.

Dăruire. Pe seama bucătăriei populare din orașul nostru, o persoană nenumărată dăruiește 16 coroane, ca onorar restituitor.

Planul unui pod peste Bosfor. Din Constantinopol se anunță, că se planuiesc construirea unui pod, care va avea să lege ambele maluri ale Bosforului. Un sindicat al băncilor austriace și ungare pregătește planurile în acest scop.

Calendar. Au apărut: *Amicul Poporului*, calendar pe anul 1918. Anul al 58-lea. Cu ilustrații din răboi. Editura lui W. Krafft în Sibiu. Prețul 1 cor. 40 fil. *Calendarul Săteanului* pe anul 1918. Anul al 27-lea Sibiu. Editura W. Krafft. Prețul 0 fileri.

Teatrul cinematograf Pieșe de senzație se dau la *Apollo*, în Strada Schewis. Și anume: *Joi* în 27 Decembrie: *Mortul viu*, dramă socială. *Vineri* și *Sâmbătă*, în 28 și 29 Decembrie: *Zorile din urmă*, film *Fönix Suplimente obișnuite*.

Convocare.

Onorații membri ai «Societății române de lectură din Sibiu» sunt rugați a lua parte la adunarea generală a societății, care se va ține *Duminică la 17 30 Decembrie a. c.*, la orele 5 p. m., în localul societății, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul comitetului.
2. Răjiocinii pe anii 1916 și 1917.
3. Budgetul pe anul 1918.
4. Alegerea comitetului și a revizorilor pe anul 1918.
5. Eventuale propuneri.

După exaurierea ordinei de zi se vor licita ziarele pe anul 1918.

Pentru comitet:

Dr. Oct. Russu m. p. Dr. Pavel Roșca m. p., președinte. secretar.

Cărți și reviste.

Carte de rugăciuni și cântări bisericesti pentru școlari, întocmită de domnul profesor Trifon Lugoian. Cuprinde rugăciuni, rânduiala yecernie, utrenie și a liturghiei, cântări schimbătoare la liturghie, cele 8 glasuri, sărbătorile de peste an, polileul, sveltelele învierii, pricesnele sărbătorilor și cântări funebrale, toate aranjate în mod sistematic și în conformitate cu cerințele rituale, păstrându-se în ele textul autentic și limba frumoasă a cărților noastre bisericesti. O carte ce se recomandă de sine nu numai școlarilor, ci în genere sufletului creștinesc, doritor a participa la serviciile dumnezești cu demnitate, măngăiat și înălțat sufletește. Se poate procura dela librăria diecezană în Arad. *Prețul 1 coroană + 10 fileri* pentru porto.

Calendarul Asociaționii A ieșit de sub tipar și se poate procura dela biroul Asociaționii, Strada Șaguna Nr. 6 în Sibiu — Nagyszeben: Calendarul Asociaționii pe 1918. Se vinde cu prețul de 80 fil. plus 10 fil. porto postal. Librării și alțor re-vânzători, la comande mai mari, li se dă rabatul cuvenit. Calendarul Asociaționii e întocmit pentru trebuințele de tot felul ale poporului nostru. Pe lângă însemnarea zilelor și sărbătorilor de peste an, arată întunecimile de soare și de lună, și cuprinde povești economice pentru fiecare lună. Cuprinde mai departe: taxele de poștă și telegraf, taxele de timbre și mărcile poștale după tarifa nouă; tabela pentru socotirea intereselor, și targurile. Calendarul Asociaționii cuprinde o lectură bogată și aleasă: Povestiri frumoase, sfaturi înțelepte, pilduri folosite, poezii, proverbe și glume de tot felul, toate scrise și întocmite pentru înțelesul tuturor. Calendarul acesta înfrumusețat cu 15 chipuri aleasă nu lipsească din nici o casă românească. Cei ce doresc să aibă Calendarul Asociaționii, să grăbească și comanda dela:

Biroul Asociaționii, Nagyszeben — Sibiu, Str. Șaguna 6.

Nr. 1528/1917.

Concurs.

Comitetul «Asociaționii pentru literatura română și cultura poporului român» publică concurs pentru o bursă de K 100 (o sută coroane) anual din «Fondul Avram Iancu», destinată pentru tineri români dela scoale secundare.

Petițile se vor adresa comitetului central al «Asociaționii» în Sibiu — Nagyszeben, strada Șaguna Nr. 6, până la 15 Ianuarie n. 1918. Împreună cu următoarele aclaže în original sau copie legalizată:

- a) certificat de botez;
- b) certificat școlar de pe anul școl. 1916/17 și certificat, prin care să se adverească, că potențul frecventează școala acum;
- c) atestat de paupertate.

Sibiu, din ședința comitetului «Asociaționii», ținută în 15 Decembrie 1917.

4. *Bârseanu*, Romul Stiu, președintă. secretar supl.

Nr. 171/1917

(282) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de protopresbiter gr.-or. rom. al tractului Hunedoara, conform ordinului consistorial din 6 Noemvrie a. c. Nr. 8258 Plen. se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Vîitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia Hunedoara.

Emonumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Venitele din parohia centrală Hunedoara, fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoștei dela stat.

2. Dotajunea de protopresbiter stabilită prin §. 19 din pragmatica de serviciu, cum și taxele ce incurg din vizitarea comunelor tractuale și pentru alte speciale funcții protopresbiterale.

Reflectanții la acest post sunt poftiți să înațe cererile lor la Consistorul arhidicezan în terminul deschis, documentând calificatiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. 111 din 1888.

Din ședința comitetului protopresbiteral gr. or. rom. al tractului Hunedoara, ținută la 30 Noemvrie 1917.

Dr. C. Popescu, m. p., preș. com. protop. **C. Dâncilă, m. p.,** notar comit. prot.

Nr. 9449 Plen. 1917.

Aprobăt în ședință plenară a Consistorului arhidicezan, ținută în Sibiu la 4/17 Decembrie 1917.

Vasile Mangra m. p., arhiepiscop.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Nr. 387/1917

(275) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan din comuna Neagra de Jos, tractul protopresbiteral al Cămpenilor, pe lângă nepuțiosul paroh Nicolae Candrea, se publică nou concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațunei dela stat pe jumătate.

Concurenții își vor înața petițiile instruite cu documentele prescrise de lege subsemnatului oficiu în terminul arătat, și pe lângă observarea dispozițiilor din Regulament, să se prezinte în vre-o dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul.

Cămpeni, la 9 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al Cămpenilor în conțelegeră cu comitetul parohial.

Petru Popovici, prot. adm.

Nr. 764/1917

(280) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bachnea, cu filia Bărănde, din protopresbiteralul Târnavei, devenită vacanță prin strămutarea fostului paroh în altă parohie, în sensul ordinului Consistorial Nr. 7724 Bis. din 10 Noemvrie a. c. se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. și congrua dela stat.

Concurenții să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare cu documentele în original și testimoniu de 8 clase gimnaziale subsemnatului oficiu protopresbiteral având să se prezinte cu prealabilă încuviințare a oficiului protopresbiteral în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică spre a cânta, celebra și cuvânta.

Cetatea de baltă (Küküllővár), la 25 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al tractului Târnavei în conțelegeră cu comitetul parohial.

Nicolae Todoran, protopresbiter.

Cumpăr livadie grădină sau pământ de arat în apropiere de oraș.
Oferte: Strada Turnului Nr. 10.

(274) 2-3

Nr. 393/1917.

(284) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de protopresbiter gr.-or. rom. al tractului Hunedoara, conform ordinului consistorial din 6 Noemvrie a. c. Nr. 8258 Plen. se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Vîitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia Cămpeni.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a). Venitele protopresbiterale, care stau din salar conform § 19 din pragmatica de serviciu, și din taxele ce incurg din vizitarea comunelor tractuale și pentru alte speciale funcții protopresbiterale, după cum sunt acestea regulate prin normative consistoriale.

b). Venitele parohiei fasonate în coala B. cu ocazia întregirii dela stat a venitelor preoștei.

Concurenții au să documenteze calificatiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. 111 din 1888.

Concursurile instruite cu toate documentele sunt să înațe la consistorul arhidicezan din Sibiu în restimp de **30 zile** dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul «Telegraful Român», însoțite și de o tabelă de calificatiune după rubricile indicate în regulamentul congresual din 1888 pentru procedura la alegerea de protopresbiter §. 12.

Concursurile intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare.

Cămpeni, din ședință extraordinară a comitetului protopresbiteral, ținută la 30 Noemvrie 1917.

Petru Popovici m. p., Demetriu Goia m. p., preș. com. ppresb. **paroh, not. com. par.**

Aprobăt în ședință plenară a Consistorului arhidicezan, ținută în Sibiu, la 7 Decembrie 1917.

Vasile Mangra m. p., președint.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Nr. 304/1917

(276) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasă a III-a Nădașia se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se trimită subsemnatului oficiu în terminul deschis, iar concurenții pe lângă observarea prescriselor regulamentare să se prezinte în comună spre a se face cunoștință poporului.

Geoagiu-Algyógy, la 24 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al Geoagiului în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici, protopop.

Nr. 335/1917

(277) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. a III-a Almașul mic prin aceasta se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se înațeze subsemnatului oficiu în terminul deschis, iar concurenții cu observarea prescriselor regulamentare să se prezinte în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu-Algyógy, la 24 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al Geoagiului în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici, protopop.

AVIZ.

Se caută un cantor la biserică parohială rom. gr.-or. din Cluj, pe lângă un salar lunar de 100 coroane, cvarț liber, și din venitele stolare. Doritorii de a ocupa acest post au să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la sfânta biserică, ca să cânte.

Cluj, la 7 Decembrie 1917.

Comitetul parohial.

Nr. 364/1917.

(279) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. a III-a Almașul mare Bradet, prin aceasta se publică nou concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se înațeze la subsemnatul oficiu în terminul deschis, iar reflectanții să se prezinte în comună spre a se face cunoștință poporului.

Geoagiu-Algyógy, la 24 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al Geoagiului în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici, protopop.

Nr. 429/1917

(271) 3-3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroh din Sâniacob de Murăs, parohie de clasa a III-a din protopresbiteral Turda, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt acele statorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs instruite în ordine se vor substerne în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, iar concurenții se vor prezenta cu previa încuviințare a subsemnatului în vre-o Dumineacă sau sărbătoare spre a celebra, cuvânta și a face cunoștință poporului.

Turda, 20 Iunie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort. rom.

Iovian Murașianu, protopop.

Primesc toate felurile de reparaturi la

oroloage și mașine de scris,

cu prețurile cele mai moderate. Fășii colorate (Farbbänder) pentru mașine de scris se găsesc totdeauna în deposit.

F. Schneider, în Sibiu, Palatul Consistorial, pe Promenada Bretter

Cadouri practice pentru Crăciun

Se recomandă bine asortatul magazin în

Mătăsuri, stofe de lână și bumbac, jupoane, corsete, brasiere, albituri pentru dame, și domni. Mănuși, batiste, manșoane, și diferite articole de decoruri pentru dame. Asemenea și șorțuri, manjete, cravate, ciorapi și altele.

(281) 2-3

Magazin de modă **Rudolf Trentina**, urmașul lui

Friederich Binder

Sibiu, Strada Ciznădiei Nr. 25.

Vânzare de lemne de foc.

Vând și furnizez prompt **lemn de foc**, calitatea primă, și producție proprie, în cantități mari și mici,

cu prețurile zilei.

Certificate de furnizare am la indemâna.

Prenotări se pot face în Sibiu la:

Kincs Samuné

Strada Turnschul Nr. 15.

și

Lieblich Jenő

Strada Gușteriții Nr. 56.

Salamon Samuel,

produsen și vânzător de lemn în Aranyosgyéres.

2-12 (270)